

prima instanță: E. Lavciuc

dosarul nr. 3ra-25/18

instanța de apel: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Colerais-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Șoldănești cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, casată integral hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 27 iunie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 1 septembrie 2015, SC „Colerais-Com” SRL, reprezentată de avocatul Vasile Foltea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 21 iunie 2015, inspectorii din cadrul Direcției control fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești, prin metoda verificării operative, au efectuat un control fiscal la sediul SC „Colerais-Com” SRL amplasat în piața din or. Șoldănești, în rezultatul căruia s-a stabilit că întreprinderea ar desfășura activitate în domeniul comerțului cărnii în lipsa autorizației, documentelor de proveniență a mărfurilor supuse comercializării - carnea de porcină în cantitate de 30 kg, precum și în lipsa mașinii de casă și control cu memorie fiscală și fără Registrul mașinii casei și control, în rezultatul căruia a fost întocmit actul de control nr. 1-725296.

Susține că la aceeași dată, în privința administratorului SC „Colerais-Com” SRL, Raisa Colesnic a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, seria MF nr. 065922, prin care i-a fost aplicată amendă contravențională în mărime de 4000 lei.

Indică că în baza actului de control enunțat supra, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești, în temeiul art. 253 alin. (1) și art. 254 alin. (1) Cod fiscal, a emis decizia nr. 513-c din 16 iulie 2015, prin care i-a fost aplicată sancțiune

fiscală sub formă de amendă în mărime de 5000 lei pentru comercializarea mărfurilor ce nu dispun de documente de proveniență și în mărime de 7000 lei pentru desfășurarea activității fără de a dispune de mașină de casă și control, în total 12000 lei.

Menționează că la 22 iulie 2015 a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești contestația nr. 4792, solicitând anularea actului de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015, procesului-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 065922 din 21 iunie 2015 și deciziei nr. 513-c din 16 iulie 2015, însă, nu s-a soldat cu careva rezultat.

Consideră că actul de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015 și decizia nr. 513-c din 16 iulie 2015 emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-ul Șoldănești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece faptele expuse în acestea nu corespund realității.

La momentul contorului fiscal din 21 iunie 2015, carnea de porcină a fost comercializată pe teritoriul pieței din or. Șoldănești de către Raisa Colesnic, în calitate de persoană fizică și nu în calitate de administrator al SC „Colerais-Com” SRL, crescută în gospodăria ei proprie, în scop de consum familial, fapt ce se confirmă prin mai multe acte.

Relevă că la momentul controlului fiscal din 21 iunie 2015, Raisa Colesnic a dat explicații și a informat inspectorii fiscali despre faptele expuse supra, cu prezentarea înscrisurilor respective.

Mai mult, chiar în procesul-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 065922 din 21 iunie 2015, Raisa Colesnic, manifestându-și dezacordul vis-a-vis de acesta, a indicat că carnea de porc comercializată este a ei proprie, crescută în gospodăria sa, cu scop de consum familial, pentru care dispune de certificate corespunzătoare.

Reiterează că porcul sacrificat, cu numărul crotaliei MD3002361482, nu s-a aflat la balanța SC „Colerais-Com” SRL, precum și SC „Colerais-Com” SRL nu a contribuit cu nimic în procesul creșterii acestuia și nici nu au fost utilizate resursele financiare ale întreprinderii, iar pe tețgheaua din piață la momentul realizării cărnii de porcină nu se aflau ecusoanele ori alți indici care ar motiva că anume SC „Colerais-Com” SRL își promovează ori comercializează marfa dată.

Pe lângă aceasta, cantitatea cărnii depistate de către inspectorii fiscali la momentul controlului din 21 iunie 2015, era de doar 30 kg, fapt ce demonstrează că aceasta este o restanță din carcasa porcinei cu greutatea de 110 kg, pentru care a fost eliberat certificatul sanitar-veterinar seria SP nr. 0186947 din 19 iunie 2015.

Mai notează că la momentul emiterii deciziei nr. 513-c din 16 iulie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-ul Șoldănești nu dispunea de careva dovezi prin care s-ar confirma faptul că carnea de porcină a fost importată sau achiziționată de către SC „Colerais-Com” SRL de la alți agenți economici ori de la alte persoane fizice sau că certificatul sanitar-veterinar seria SP nr. 0186947 din 19 iunie 2015 ori formularul de decalare evenimente seria S nr. 0000319798, conțin date neveridice.

În context susține că la 21 iunie 2015, SC „Colerais-Com” SRL nu a comercializat în piața or. Șoldănești careva produse ori mărfuri, respectiv nu poate fi subiect al faptei prevăzute de art. 254 alin. (1) Cod fiscal, prin urmare, agentul constator a admis o eroare de fapt la constatarea circumstanțelor care au

importanță pentru soluționarea justă a cauzei, stabilind incorect subiectul pretinselor încălcări prejudiciabile reglementate de art. 253 și 254 Cod fiscal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 274 Cod fiscal, art. 3, 5 lit. a), 7 alin. (1), 16, 17 alin. (1) lit. a), 19, 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, art. 277-278 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea actului de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015 și a deciziei nr. 513-c din 16 iulie 2015, emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 27 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat actul de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015 și decizia nr. 513-c din 16 iulie 2015, emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești, în privința SC „Colerais-Com” SRL, ca fiind emise contrar prevederilor legii.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești, casată integral hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 27 iunie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017, a fost admis recursul declarat de SC „Colerais-Com” SRL, casată decizia Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2016, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecători.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017, a fost înlocuit pârâtul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Șoldănești cu succesorul său în drepturi Serviciul Fiscal de Stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, casată integral hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 27 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulat actul de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015 și decizia nr. 513-c din 16 iulie 2015, emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Șoldănești, în privința SC „Colerais-Com” SRL.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 14 noiembrie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, ca fiind depusă tardiv.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că au fost aplicate eronat normele de drept material, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În opinia recurentului, Raisa Colesnic, administrator al SC „Colerais-Com” SRL, depunând cererea de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ la 1 septembrie 2015, a omis termenul de contestare a actelor administrative, precum și modul de contestare a acestora, deoarece nu a respectat

procedura prealabilă, prevăzută de art. 269 alin. (1) Cod fiscal, dar li-a contestat direct în instanța de judecată.

Menționează că contestația depusă de Raisa Colesnic la 22 iulie 2015, prin care a solicitat instanței de judecată anularea concomitent a procesului-verbal contravențional seria MF nr. 065922 din 21 iunie 2015, actului de control nr. 1-725296 din 21 iunie 2015 și deciziei nr. 513-c din 16 iulie 2015, nu poate fi reținută ca cerere prealabilă, deoarece potrivit cerinței Raisei Colesnic aceasta a fost expediată spre examinare după competență în instanța de judecată, fiind înregistrată ca contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, organul fiscal nu s-a pronunțat asupra acestei contestații și nu a dat răspuns la cele invocate de Raisa Colesnic, administrator al SC „Colerais-Com” SRL.

Mai invocă recurentul că reprezentantul SC „Colerais-Com” SRL, avocatul Vasile Foltea depunând cererea de chemare în judecată tardiv, nu a solicitat repunerea în termen, conform art. 116 CPC, iar instanța de judecată nu a emis nicio încheiere de repunere în termen.

La fel, susține că instanțele de judecată au omis să se pronunțe asupra faptului că cererea a fost depusă de Raisa Colesnic, care este o persoană fizică și la caz, nu este subiect cu drept de sesizare, precum și asupra faptului că cererea de chemare în judecată este semnată de o persoană neîmputernicită.

Reiterează că nu este de acord cu constatările instanței de apel privitor la faptul că carnea era comercializată de persoana fizică și nu de SC „Colerais-Com” SRL, deoarece certificatul eliberat de Primăria or. Șoldănești și certificatul sanitar-veterinar, la care instanța a făcut referire, nu constituie documente de proveniență a mărfii, dar sunt documente de conformitate a mărfii.

Concluzionează că termenul de adresare în instanța de judecată cu cerere de anulare a actului administrativ a expirat la 23 august 2015, când organul fiscal urma să examineze contestația, însă intimata a depus cererea abia la 1 septembrie 2015, deci, cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 octombrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 173), care a fost recepționată de recurent la 13 octombrie 2017, fapt ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 176).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 august 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton